

prima instanță: M. Macar

instanța de apel: L. Bulgac, L. Popova, A. Minciuna

Î N C H E I E R E

01 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Nicolae Clima

Judecătorii

Ion Druță, Ion Corolevschi

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe acțiuni „Inmark”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Danilescu împotriva Societății pe acțiuni „Inmark”, intervenienți accesorii Societatea cu răspundere limitată „Nutimo” și AFROI D. Menexopoulos Bros O.E., cu privire la declararea nulității clauzei contractuale, rezilierea contractului de împrumut, restituirea împrumutului și încasarea dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2014, prin care a fost admis apelul declarat de Andrei Danilescu, casată hotărârea Judecătoriei Hîncești din 29 mai 2014 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a ț ă:

La 03 martie 2011, Andrei Danilescu a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Inmark”, intervenient accesoriu SRL „Nutimo”, cu privire la declararea nulității contractului de împrumut, restituirea sumei, încasarea dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul Andrei Danilescu a indicat că la 30 septembrie 2009, a acordat pârâtului un împrumut de 100000 lei, în calitate de garanție financiară pentru producerea de către pârât a 5 tone de mere uscate cu coajă fără mijloc. Merele uscate pentru producerea cărora s-a acordat împrumutul constituie obiect al contractului de vânzare-cumpărare încheiat între SA „Inmark”, (vânzător) și AFROI D. Menexopoulos Bros O.E. (cumpărător), în calitate de garant financiar figurând SRL „Nutimo”.

Menționează că termenul de „garanția financiară” în contractul de împrumut din 30 septembrie 2009, presupune o investiție de 100000 lei pentru producerea a 5 tone de mere uscate, dar, în cazul neachitării prețului de către AFROI D. Menexopoulos Bros O.E., suma de 100000 lei poate fi corelată ca cheltuială purtată de către împrumutat (SA „Inmark”) și poate să nu fie restituită împrumutătorului (Andrei Danilescu).

Susține că conform pct. 1.2 al contractului de împrumut nr. 3 din 30 septembrie 2009, suma de 100000 lei urma să fie restituită după achitarea integrală a lotului de mere uscate de către AFROI D. Menexopoulos Bros O.E..

Conform pct. 2.3 al contractului de împrumut, în cazul întârzierii plăților pentru livrare a 5 tone de mere uscate cu șase săptămâni după pregătirea producției spre livrare, SA „Inmark” are dreptul să atribuie suma de 100000 lei la cheltuieli de producere a și să nu o restituie.

Astfel, reține că reieșind din prevederile contractului de împrumut, împrumutul a fost acordat pentru producerea merelor uscate, achitarea cărora se efectuează de destinatarul merelor, AFROI D. Menexopoulos Bros O.E., doar după livrarea producției de către SA „Inmark”.

Menționează că însă, conform pct. 4.1 al contractului de vânzare-cumpărare nr. 2 din 21 septembrie 2009, companiile SA „Inmark” și AFROI D. Menexopoulos Bros O.E. au stabilit ordinea de livrare a producției după achitarea avansului din partea AFROI D. Menexopoulos Bros O.E.. Astfel, conform contractului de vânzare-cumpărare, anume cumpărătorul investește în producerea merelor uscate, deoarece după primirea avansului SA „Inmark” are la dispoziție 40 de zile pentru pregătirea și livrarea producției, iar dacă nu a primit suma avansului, atunci nu poate fi obligată de a o livra.

Prin urmare, susține reclamantul Andrei Danilescu că a fost creată o situație în care SA „Inmark” obține o dublă investiție pentru producerea merelor uscate, și anume, din partea sa și din partea AFROI D. Menexopoulos Bros O.E., iar în atare circumstanțe, finanțarea producerii își pierde scopul declarat de reclamant și pârât la semnarea contractului de împrumut.

Astfel, afirmă reclamantul că a fost indus în eroare de către pârât în privința scopului de folosire a sumei de 100000 lei, aceasta fiind obținută de pârât contrar legii.

Mai mult, livrarea mărfii în volumul deplin nu a avut loc, deoarece după livrarea a 300 kg de mere uscate, cumpărătorul a renunțat la continuarea livrării din considerentul ca producția nu a corespuns cerințelor de calitate.

Remarcă reclamantul că dacă ar fi cunoscut despre împrejurările reale în care urma să fie efectuată achitarea și livrarea producției între AFROI D. Menexopoulos Bros O.E. și SA „Inmark”, nu ar fi semnat contractul de împrumut din 30 septembrie 2009.

Menționează că s-a adresat către pârât cu solicitarea de a-i restitui suma împrumutului însă, prin răspunsul primit pârâtul a indicat că conform pct. 2.3 al

contractului de împrumut nr. 3 din 30 septembrie 2009, are dreptul de a corela suma de 100000 lei ca o pierdere financiară la producerea și păstrarea producției.

Solicită declararea nulității contractului de împrumut nr. 3 din 30 septembrie 2009, cu repunerea părților pe poziții inițiale, obligarea SA „Inmark” de a restitui suma împrumutului în mărime de 100000 lei, încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 20084 lei și a taxei de stat și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Hîncești din 28 iulie 2011 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 februarie 2012 a fost admis apelul declarat de Andrei Danilescu, casată hotărârea Judecătoriei Hîncești din 28 iulie 2011 și restituită pricina la rejudecare în prima instanță în alt complet de judecată.

La 09 iulie 2012, reclamantul Andrei Danilescu a depus cerere de concretizare a cerințelor solicitând declararea nulității clauzei contractuale prevăzută la pct. 2.3 al contractului de împrumut nr. 3 din 30 septembrie 2009 încheiat între SA „Inmark” și Andrei Danilescu, rezilierea contractului de împrumut nr. 3 din 30 septembrie 2009 încheiat între SA „Inmark” și Andrei Danilescu, restituirea împrumutului în sumă de 100000 lei, încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 20084 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea protocolară din 09 iulie 2012 în proces a fost atras în calitate de intervenient accesoriu AFROI D. Menexopoulos Bros O.E..

Prin hotărârea Judecătoriei Hîncești din 29 mai 2014 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2014 a fost admis apelul declarat de Andrei Danilescu, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial, a fost declarată nulă clauza contractuală stabilită la pct. 2.3 a contractului de împrumut nr. 3 din 30 septembrie 2009, a fost reziliat contractul de împrumut nr. 3 din 30 septembrie 2009 și a fost obligată SA „Inmark” să restituie lui Andrei Danilescu suma de 100000 lei. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 20 ianuarie 2015, în termenul prevăzut de lege, SA „Inmark” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel cerând admiterea acestuia, casarea deciziei contestate și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului, SA „Inmark” a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și pasibilă de a fi casată deoarece instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii și a aplicat eronat legea.

Susține că argumentul instanței de apel privind nulitatea pct. 2.3 al contractului de împrumut este nefondat și are la bază o interpretare greșită a normelor legale.

La fel, argumentul precum că contractul de vânzare-cumpărare din 21 septembrie 2009 nu a fost executat din vina SA „Inmark” și ulterior a fost reziliat, nu corespunde circumstanțelor de fapt.

La 19 martie 2015, intimatul Andrei Danilescu a depus referință la recursul declarat, pledând pentru declararea acestuia ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „Inmark” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate și a aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de

contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SA „Inmark” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea pe acțiuni „Inmark” se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Ion Druță

Ion Corolevschi